

Posudek na magisterskou práci kolegy L. Broučka: Pojetí vědy u Paula Karla Feyerabenda

Předložená diplomová práce je velmi dobrým základem ke studiu filosofie vědy, jež je v poslední době velmi diskutována, problematizována a prakticky prováděna. Autor akcentuje výchozí stanovisko vídeňského myslitele P.K. Feyerabenda jakožto pozadí pro velmi fundovaný analytický přístup k problematice metodologie vědeckého přístupu v současné době. Kolega Brouček začíná obecným výkladem pozitivismu a novopozitivismu, akcentuje osobou úlohu metody verifikace v celé metodologické dějinné fázi, současně se i velmi bytostně zastavuje u prohloubené verifikace v popperovské verzi, tj. zastavuje se u problému koroborace, u falzifikace jakožto prostředku namířeného proti imunizaci jednotlivých vědeckých výsledků. Vysvětluje tento vývoj velmi podrobně a správně. Kuhnovský pohled na teorii vědeckých revolucí jen celkovost pohledu na habitus filosofie vědy jen dokresluje a tvoří velmi logický celek s předchozími analýzami.

Další blok práce je věnován již vlastnímu tématu, tj. myšlení P.K. Feyerabenda. Akcentace otevřenosti vůči nevymyslitelným a nepředvídatelným předpokladům vědeckého tázání je vysvětlena na výkladu smyslu věty, která je dnes uváděna jako terminus technicus postmoderny jako celku. Jedná se o větu: *Anything goes!* Tím se autor dostává k jedinečnosti Feyerabendových přístupů k řešení vědeckosti metod v empirickém zkoumání. Tento úvod otevírá autorovi této diplomové práce možnost deskripce metody kontraindukce, současně i poukaz na pluralitu pojetí demarkace mezi vědeckou relevancí a irelevancí.

A tak se nám myslitel P. K. Feyerabend představuje jako velmi důležitý mezník v rámci vědecké teorie a metodologie. Četné odkazy kolegy Broučka na filosofy vědy českého i nečeského původu jsou důkazem jeho osobní filosofické hloubky a erudice. Práce je velmi čtivá, přehledná, obsahuje osobní přesvědčivý accent. Autor problematizuje východiska i závěry současných pozitivistů, propojuje je i s filosofy starověku, nachází zde analogie i podstatné rozdíly. Jedná se o dobrou práci, která odpovídá požadavkům i po formální stránce, proto navrhuji hodnocení: **V ý b o r n ě**
Do rozpravy navrhuji autorovi tuto otázku: Proč je pozoruhodnou chybou, u myslitelů jako byl K.R. Popper, chápat herakleitovský agon jako navádění k válce ?

V Praze dne 7. 8. 2006

doc. PhDr. Anna Hogenová, CSc.

